

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til medhjælperlov.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1301, fremsættelsen i tidenden sp. 2030.)

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bladt: Jeg vil takke den højtærede socialminister for fremsættelsen af forslaget til en ny medhjælperlov.

Kravet og ønsket om en revision af loven af 1921 om retsforholdet mellem husbond og medhjælper er ingenlunde af ny dato. Allerede i 1938 lod daværende statsminister Stauning nedsætte en kommission til en undersøgelse af medhjælpernes forhold. I kommissionsbetænkningen af 1942 findes et udarbejdet forslag til en ny lov til afløsning af 1921-loven. Dette forslag blev dog af forskellige grunde aldrig gennemført. Efter den tid har husassistentkommissionen behandlet medhjælpernes problemer. Så vidt mig bekendt er der også adskillige problemer ikke mindst for husassisterne i byerne, som vi efter min opfattelse også må se på ved behandlingen af det foreliggende lovforslag. Endvidere har ungdomskommissionen beskæftiget sig med medhjælpernes forhold og påvist de mangler og urimeligheder, som den 40 år gamle lov er behæftet med. Endelig har vi gentagne gange i de senere år haft lejlighed til at drøfte disse problemer i det høje ting, uden at det dog er lykkedes at komme ind i realitetsforhandlinger. På denne baggrund kan det med rette siges, at det nu fremsatte lovforslag længe har ladet vente på sig, og at tiden nu

er inde, hvor folketinget må tage stilling til denne lovgivning, forhåbentlig med et positivt og tilfredsstillende resultat.

Under valgkampen forud for folketingsvalget i november stødte jeg på flere møder på den opfattelse, at det var et spørgsmål, om det i det hele taget var værd at røre ved medhjælperloven ud fra den betragtning, at forholdet mellem husbond og medhjælper ordnes bedst ved frivillig aftale mellem parterne. Dette synspunkt blev i øvrigt også gjort gældende af et mindretal i kommissionen af 1938.

Til en sådan opfattelse vil jeg bemærke, at jeg erkender, at i sammenligning med tidligere tider er forholdet mellem husbond og medhjælper betydeligt forbedret. Efterhånden som medhjælpere, især i landbruget, er blevet en mangelvare, har mange arbejdsgivere set deres fordel ved at yde deres unge medhjælpere de bedst mulige forhold. Jeg tvivler ikke om, at der er eksempler på, at der med hensyn til løn, kost og logi, herunder indretning af medhjælperværelser, er sket sådanne forbedringer, at de ikke blot dækker lovens krav, men måske endog yder mere, end loven kræver, og det er naturligvis påskønnelsesværdigt. Men når dette er sagt, vil jeg gerne tilføje, at en sådan betragtning ikke kan anlægges generelt. Det er helt sikkert, at der endnu sine steder bydes medhjælperne forhold, som er under al kritik. Derfor er det også nødvendigt, at vi får dette lovforslag gennemført og får fjernet de forældede bestemmelser og urimeligheder, som findes i den gældende lov. De arbejdsgivere, der behandler deres medhjælper godt, og det er da heldigvis de fleste, behøver ikke at frygte en ny lov. Hvad angår de mere forsømmelige, så må de indstille sig på, at de unge medhjælpere nu skal have lovfæstet en ligestilling med andre medborgere, hvad de på visse områder ikke har haft hidtil, en ligestilling, som bedre stemmer med nutidens opfattelse.

Jeg vil også gerne nævne, at det fremsatte lovforslag hovedsagelig omfatter med-